

doar frunzele mai cad

M Horlaci

e cerul de metal si ruginit pe-alocuri
tăcerea își ia zborul
prin a ferestrei
clipă
atâtea mii de focuri
în zare se aprind
si zgomotul se pierde
pe-a timpului aripă
sunt un străin si toamna
îsi scutură vesmântul
pe foile veline
iubirea e un iad
în care condamnat pe viața e cuvântul
în timp ce peste mine
doar frunzele mai cad
mă răscolesc ascunse
prin colțurile minții
ispite ancorate de-al nemuririi vid
si mă trezesc din visul
tomnatic
unde gândul
loveste cupa morții

o sparge de un zid